

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Til en Ven

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Til en Ven", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 261. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid57045/facsimile.pdf> (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Den første Gang, jeg Furesøen saa',
var en af Efteraarets tunge Dage;
i Stedet for en Himmel, varm og blaa,
for Blomsterduft og Nattergalens Klage,
saa' jeg kun Taagen hænge klam og graa,
og al den Fuglesang, jeg hørte paa,
var Skriget af en hæs, forvildet Krage.

Man sagde til mig: „Eggen her er skøn,
saa skøn, at Volmer valgte den til Tove.
Aakanden flyder paa den blanke Vove,
og Engen pranger blomstrende og grøn,
naar Somren hviler i de tætte Skove.“
Jeg hørte det, men tvivled dog i Løn;
jeg hørte det, men aned ingensinde,
at denne Plet saa fast mig skulde binde. —

Saaledes gik det med min Yndlingsegn,
og saadan er med dig det ogsaa gaet;
det varede længe, før jeg fik forstaaet
dit sære Væsens sært udhængte Tegn.

TIL EN VEN.

Broder deroppel Hvad gaar der dog a' dig?
Aldrig mer jeg hører et levende Ord!
Sig, er Humøret da rent gaaet fra dig,
eller mon du død og højsalig mig tror?
Jeg skriver Breve, men stum som en Væg
bliver du ved i din Lovbog at granske,
sidder paa Kronborg med fastvokset Skæg,
som en modern Holger Danske.

Rejs dig, min Gut, fra din skimlede Jura,
busk, hvordan du her gik i Byen og drev,
løs dine Tanker og lad in natura
snart mig se dig selv eller mindst dog et Brev!
Husk, at af Mile der findes kun seks,
husk, der er „krögare“ langs hele Linien!
Fast maa man tro, du er dumpet perpleks
lige midt ned i Ostindien.

Sig, hvad dig fængsler paa Slottet deroppe!
Ligger du og drømmer med Piben i Mund,
flyver din „Maage“ paa Bølgernes Toppe,
eller mon du solder med „brøder från Lund?“
Eller, I Guder, jeg faar en Idé!
Har ved et Pilsrud du tabt Kontenancen?
Saaret til Døde du ligger maaske
ventende paa Ambulancen?

Sligt er ej farligt, man bli'er lidt bedøvet,
men man dør i Regelen ikke deraf.
Jeg har set dem, som af Pilsrud har prøvet
over et Dusin og dog, holdt sig ret brav.
Puds dine Fjedre, hvis de har lidt Mén,
stryg dig om Næbet og flyv saa tilbage!
Inde hos os, her i Nordens Athen,
finder du lettest en Mage.

Ha, hvad er det? Kan jeg tro mon mit Øre,
eller er det Spil af en vild Fantasi?
Det er din Stemme, jeg synes at høre,
baaren af en Bellmansk, bekendt Melodi;
Toner, der vække snart Længsel, snart Lyst,
Genlyd fra lystige, letsvundne Dage
fyldte med Vemod det bankende Bryst,
hør, hvor de bævende klage: